

slaget saaledes efter Mindretallets Skøn kan give Anledning til, stilles da i § 14 Forslag om, at de Beløb, som komme ind ved en Værdistigningsafgift, anvendes til en Fond, der skal støtte Driften og Forrentningen af den paagældende Bane. Naar dennes Drift i Forbindelse med Tilskud fra Fonden er naaet op til at give en passende Rente af Anlægskapitalen, fordeles yderligere Overskud mellem de Kommuner, paa hvilke Værdistigningsskatten er lignet, i Forhold til det Beløb, hvormed denne Skat indgaar fra hver af de paagældende Kommuner.

I Ændringsforslagets § 31 findes de Bestemmelser, der skulle sikre dette ved Statsbanerne, medens der for Privatbanerne i § 32 stilles Forslag om, at de Kommuner, som tage Del i Værdistigningsafgiften, faa Ret til at overtage Banen mod Forpligtelse til at forrente Anlægssummen. Overskuddet af Drift og Værdistigningskat fordeles derefter i det rette Forhold mellem disse Kommuner.

I § 32 findes tillige en Bestemmelse om, at Ejendomsbesidderne i de paagældende Kommuner selv, ved en med kvalificeret Majoritet tagen Beslutning, træffe Afgørelse, om de, for at fremme en Banes Anlæg, ville tage imod Paaligning af Værdistigningsafgiften. Ved en saadan Bestemmelse vil Betænkkeligheden ved og Indvendingerne mod at indføre denne ny Skat være betydeligt formindskede.

Foruden denne ret indgribende Ændring foreslaar Mindretallet derhos en Række Ændringer.

1. Med Hensyn til Vurdering foreslaas det saaledes i § 19, at der som Udgangspunktet skal, umiddelbart efter at der er givet Koncession paa Banen, foretages en ny Vurdering efter Reglerne i Lov af 15. Maj 1903, medens Regeringens Forslag tager som Udgangspunkt den første Vurdering til Ejendomsskyld, som er foretaget i Henhold til Loven af 15. Maj 1903. Dette vil for mange af de paagældende Baner blive et alt for fjernliggende og dermed upaalideligt Grundlag.

2. Mindretallet foreslaar dernæst, at

Afgiften først paalignes, naar Værdiforøgelsen har faaet et positivt Udslag.

For de allerfleste Ejendomme vil det, at komme Banenettet nærmere, straks bringe Ejerne en paaviselig Indtægtsforøgelse, som man vil kunne værdsætte, og Ejeren vil straks kunne afgive en passende Del deraf som en aarlig Ydelse til dem, der have skaffet ham Indtægtsforøgelsen. Derpaa sigter Bestemmelsen i § 15.

Ud over dette gaar Regeringsforslagets Bestemmelser imidlertid ud paa, at man paaligner en Ejer Afgift af den forøgede Salgsverdi, som en Ejendom *antages* at faa. Imod dette kan der rejses den Indvending, at man paaligner ham Afgift af en Fordel, han ikke *har* faaet og *maaske aldrig vil* faa, men ogsaa at man mangler ethvert paalideligt Grundlag for at værdsætte den. Et saadant foreligger først nogenlunde paalideligt, naar Ejendommen sælges, og Sælgeren dermed har faaet den ofte betydelige Fordel, som man med Ret forlanger, at han skal dele med den, der har bragt ham den. Paa at sikre dette sigte Bestemmelser i § 14.

3. Naar man finder det rigtigt at kræve en Afgift af den Værdiforøgelse, som Banen tilfører en Ejendom, kræver Retfærdighed, at der ogsaa ydes en Godtgørelse for de Værdiforringelser, som ere en Følge af Banens Anlæg. Dertil sigte Bestemmelserne i § 29. Stor Betydning ville de ikke faa her, hvor Værdistigningskatten kun finder Anvendelse ved ny Baneanlæg, der kun i *meget faa* Tilfælde ville medføre, at Ejendomme faa en mindre Værdi.

4. Efter Regeringsforslaget faar Værdistigningskatten Sikkerhed forud for alle Prioriteter. Ikke uden Grund frygter man for, at dette kan svække vore Kreditforhold. En Ændring i § 14 hæver denne Indvending ved at give Sikkerhed gennem en Panteret, der efter Banebestyrelsens Valg enten følger umiddelbart efter Ejendommens Værdi forud for Baneanlægget eller umiddelbart efter de Prioriteter, der vare tinglæste et Aar, før der er givet Koncession paa Banen. Det første vil